

Sygn. akt: I C 487/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	Sekr.sąd. Urszula Młynarczyk

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2018 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa W. E.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

1. Zasadza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki W. E. kwotę 7851,34 zł (siedem tysięcy osiemset pięćdziesiąt jeden 34/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20.02.2018r. do dnia zapłaty

2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie

3. Zasadza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 393 zł (trzysta dziewięćdziesiąt trzy zł) tytułem zwrotu części opłaty

4. Nakazuje pobrać od powódki i pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sadu Rejonowego w Giżycku) kwoty po 755,83 zł (siedemset pięćdziesiąt pięć 83/100)

5. Pozostałe koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I C 487/18

UZASADNIENIE

Powódka W. E. wniosła przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. pozew o zapłatę kwoty 13.058,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 lutego 2018 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę majątkową doznaną w wyniku zdarzenia komunikacyjnego w dniu 30.01.2018 r. oraz kwoty 300 zł tytułem poniesionych kosztów na sporządzenie kalkulacji naprawy uszkodzonego samochodu. Nadto domagała się zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu.

Powódka w uzasadnieniu pozwu podała, iż w sprawie zostało przeprowadzone postępowanie likwidacyjne, przy czym wypłacona tytułem odszkodowania kwota 5.848,66 zł pokrywa jedynie część szkody. Powołując się na prywatną ekspertyzę twierdziła, iż realny koszt naprawy samochodu wynosi 18.907,44 zł.

W toku postępowania powódka rozszerzyła powództwo i wniosła o zasądzenie na swoją rzecz ponad dochodzoną dotychczas kwotę 13.358,78 zł dalszych 3.090,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lutego 2018 r. do dnia zapłaty.

(pozew – k. 3-9, pismo procesowe z 24.08.2018 r. – k. 117)

Pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Pełnomocnik pozwanego twierdził, że zapłacona kwota jest w pełni wystarczająca na pokrycie kosztów naprawy uszkodzonego auta, a powódka nie udokumentowała poniesienia wyższych kosztów. Podnosił także, iż wobec faktu, że powódka sprzedała uszkodzony pojazd rzeczywisty uszczerbek majątkowy powódki sprowadza się do różnicy pomiędzy wartością pojazdu sprzed i po szkodzie.

(odpowiedź na pozew – k. 67-69)

Sąd ustalił, co następuje:

Powódce W. E. przysługiwało prawo własności samochodu marki A. (...), nr rej. (...).

W dniu 30 stycznia 2018 r. powódka uczestniczyła w kolizji drogowej. Sprawca zdarzenia K. B. posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w pozwanym (...) S.A. w W..

(**dowód** : oświadczenie sprawcy kolizji drogowej – k. 22)

Wartość rynkowa pojazdu przed zdarzeniem wynosiła 48.500 zł, zaś po szkodzie 35.800 zł. Wysokość kosztów naprawy koniecznych do przywrócenia samochodu do stanu przed wypadkiem wynosiła 21.997,89 zł. Biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej wskazał, iż różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosi 13.700 zł.

(**dowód** : opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P. – k. 91-110, opinia uzupełniająca – k. 129-139)

Powód zgłosił szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi sprawcy wypadku. Na mocy decyzji z 19.02.2018 r. i 27.02.2018 r. ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w łącznej kwocie 5.848,66 zł. Złożona reklamacja nie została uwzględniona.

(**dowód** : pismo z 19.02.2018 r. – k. 23-24, pismo z 19.02.2018 r. – k. 25-32, ustalenie wysokości szkody – k. 42, reklamacja – k. 51-54, pismo z 16.03.2018 r. – k. 55, akta szkody – k. 65)

Powódka zleciła wykonanie kalkulacji kosztów naprawy, które ostatecznie zostały ustalone na kwotę 18.907,44 zł. Za wykonaną usługę powódka uiściła kwotę 300 zł.

(**dowód** : kalkulacja naprawy – k. 43-49, faktura (...) – k. 50)

Po zdarzeniu powódka sprzedała samochód w stanie uszkodzonym.

(okoliczność bezsporna)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd poczynił w przeważającej części na podstawie okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, przedłożonych akt szkody, a także opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P.. Wskazane dowody nie były kwestionowane przez strony, zatem Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Bezsporne pomiędzy stronami były okoliczności zdarzenia, które spowodowało szkodę, w tym wina za jego spowodowanie, która leżała po stronie osoby ubezpieczonej od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwany nie kwestionował przy tym istnienia uszczerbku w postaci uszkodzenia pojazdu i zakresu przedmiotowego uszkodzenia. Kwestię sporną stanowiła natomiast wysokość doznanej przez powódkę szkody majątkowej, do której naprawienia zobowiązany jest pozwany ubezpieczyciel w oparciu o przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym, Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 2060) oraz przepisy art. 822 i nast. k.c. W tym kontekście należy wskazać, iż w przypadku ubezpieczenia majątkowego, jakim jest ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, świadczenie ubezpieczyciela ogranicza się do wypłaty określonego odszkodowania w pieniądzu (art. 822 § 1 k.c. i art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Art. 361 § 2 k.c. reguluje zasadę pełnej kompensacji szkody, która przemawia za tym, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Szkodę w rozumieniu art. 361 k.c. stanowi bowiem różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by w jego majątku istniał, gdyby zdarzenie nie nastąpiło. Mając na uwadze powyższe rozważania oraz fakt, iż powódka nie dokonała naprawy pojazdu w jakimkolwiek zakresie decydując się na jego sprzedaż w stanie uszkodzonym Sąd uznał za zasadne przyznanie odszkodowania w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą, a wartością pojazdu po wypadku. Powyższe koresponduje z wyrażoną w art. 316 § 1 k.p.c. zasadą uwzględniania przez sąd przy wyrokowaniu stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy, a także reguły, iż odszkodowanie nie może przewyższać uszczerbku rzeczywiście poniesionego.

Wartości te Sąd ustalił na podstawie wniosków płynących z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P., który wywodził, iż różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosi 13.700 zł. Biegły ustalając wartość pojazdu oparł się na jego danych identyfikacyjnych przy uwzględnieniu wieku, wyposażenia i współczynnika amortyzacji. Biegły korzystał z profesjonalnego, informatycznego systemu wyceny pojazdów (...)Ekspert. Strony nie wnosiły zastrzeżeń do ustaleń biegłego, a także Sąd uznał sporządzoną opinię za jasną i wyczerpującą, wobec czego stanowiła ona podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd uznał powództwo za nieuzasadnione w zakresie żądania zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy, której sporządzenie powódka zleciła na etapie przedsądowym. Wskazać należy, iż prywatna ekspertyza opracowana na zlecenie strony przed wszczęciem postępowania pozbawiona jest wszelkiej mocy dowodowej i nie podlega ocenie sądu jako dowód z opinii biegłego. Powódka nie wykazała konieczności sporządzenia takiej opinii oraz istnienia adekwatnego związku przyczynowego w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. pomiędzy wydarzeniami powodującymi szkodę, a poniesionymi kosztami opinii rzeczoznawcy. Nadto prywatna ekspertyza przedłożona przez powódkę do akt sprawy nie stanowiła podstawy do ustaleń Sądu. Z tych względów nie można było uznać za celowe zwrócenie wydatkowanych przez powódkę na jej sporządzenie kosztów.

Przy ustaleniu wysokości poniesionej przez powódkę szkody, wyrażającej się w uszczerbku majątkowym powstałym w wyniku wypadku, a w konsekwencji wysokości należnego odszkodowania niezbędne było uwzględnienie kwoty wypłaconej przez pozwanego na etapie przedsądowym. Mając zatem na uwadze kwotę 5.848,66 zł przyznaną w postępowaniu likwidacyjnym, zasadnym było zasądzenie na rzecz powódki kwoty 7.851,34 zł (13.700 zł – 5.848,66 zł), zaś w pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem przedmiotowego świadczenia od dnia 20 lutego 2018 r., bowiem w decyzji z dnia 19 lutego 2018 r. odmówił przyznania powódce odszkodowania za szkodę ponad kwotę 5.336,62 zł. Zgodnie zaś z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia zgłoszenia przez poszkodowanego

lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 k.c. Sąd orzekł o odsetkach ustawowych za opóźnienie od zasądzonej kwoty od dnia 20 lutego 2018 r. do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą stosunkowo rozdzielone. Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 300) Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa wydatki na poczet wynagrodzenia i zwrotu kosztów poniesionych przez biegłego w częściach równych od powódki i pozwanego. W stosunku do stopnia przegrania sprawy przez pozwanego (47,73 %) Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 393 zł tytułem zwrotu części opłaty sądowej od pozwu. W pozostałym zakresie koszty procesu zostały pomiędzy stronami zniesione.